

ئەم بابەتە وانەيەكى (م.محمدرافع)ە لە بەرواری 2013/12/28 لە ھەولێر گووتراوئەتەو ە لەلایەن قوتابییەکانی نووسراوئەتەو ە و بلاو دەکریتەو ە.

سەرەکیترین نامانج لە بوونی مەروۇف لەسەر زەوی ئیمان ھێنانە، نەخشەئێ قیرائەکردن و بێردۆزی قیرائەکردن بە کۆمەئێگ قوناغ تێدەپەڕیت، نایا کۆلەگەئێ ناسینی خودا چییە ؟ و رۆلئێ مەخلوقات لە ناسینی خودا چییە؟ پێویستە خودا بەم شێوئەییە بناسین کە خودای رەحمان خۆئێ نەخشەئێ لۆ دانائو ە

نادەم چۆن فێلئێ لیکرا؟

نایا دەکرا نادەم فێلئێ لئ نەکریت و چۆن؟

نەتەو ەکان لە رینگەئێ پێغەمبەرەکانیان نایاتیان لۆ ھات

بەلام ھەنئەستان قیرانئێ بکەن، نەنجامیان بەچی گەیشت؟ ناسینی خودای خالق ناسانترین و خیراترین رینگەو بئ مەسرەفترین و کەمترین کۆششئێ دەوئیت

نەو نایاتانئێ کە پێغەمبەران ھیناویانە بۆ بڕوا ھینان بە پێغەمبەرانە

یان بۆ نیمان ھینانە بە خودای رەحمان؟

ماناگانئێ (اقرا) و دەرگەئێگ بۆ ناسینی خالق و نیمان ھینان

قیرائەکردنئێ مەخلوقات چۆن ئیمان بە ھەموو ناو ە پێرۆزەکانئێ خودای رەحمانان

لۆ بینا دەکات؟

نەگەر ھەولێرا وینەئێگەئێ ھەلمان بۆ دروست بکریت چۆن مامەئە دەکەین؟ نیشئێ پێغەمبەران تەنیا راستکردنەو ە وینە بە ھەنئەگراو ەکانئێ مەخلوقاتە بۆ بەشەرئییەت لە رینگەئێ قیرانئەو ە

پرسیاری گرنگ نەو ەئێ کەوا چۆن کرداری قیرائە نەنجام دەدەین؟ شەوئێگ لە قیرانئەئێ بە کرداریانە،

خودای رەحمان تەنیا دوو ناوئێ تاکئێ ھەئێ لە قورئاندا

وشەئێ (نعمۃ) و (نعمۃ) مان ھەئێ ھەرئێگە مانا ئێ خۆئێ ھەئێ، خودای رەحمان و ەک (رحیم) ئێگ بە ئیمە نەناسینراو ە،

سەرەکیترین نامانج لە بوونی مەروۇف لەسەر زەوی ئیمان ھینانە

مەزنترین بابەت لەسەر گۆئێ زەوی بیریئییە لە ئیمان، و تەنیا ئیمانئیش دەتوانئیت مەروۇف رزگار بکات و بە ھانائێ بیئ، لۆئێ خودای رەحمان لە گشت قورئان کە باسئێ خەلکئێ بەھەشت دەکات دەبێستئیتەو ە بە ئیمان، ھەر ئێو ئیمانئەشە مەروۇف رزگار دەکات لە ناگرتئێ دۆزەخ، ھۆکارئێ چوونە بەھەشتئیش رەزامەندئێ خودایە (رضوان اللہ) (جل جلالہ) ئەم رەزامەندیئیش تەنیا بە ئیمان بە دەست دەھینرئیت، ئیمانئیش بە (تقوی) فەرھەم دەکریت، داہنەمۆئێ ئیمانئیش بیریئییە لە (تقوی)، ئینجا نەگەر ھاتوو تەقوای ھەق کرا نەوا ئیمانئێ ھەق بینا دەکریتەو ە، لەولاشەو ە نەگەر تەقواکە کەموکوری تئیدا بوو، نەوا ئیمانئەکەش بە ھەمان شێو ە کەموکوری دەبیئ.

کەواتە نامانجئێ سەرەکی لە بوونی مەروۇف لەسەر زەوی ئیمان ھینانە، ئیمانئیش سئێ بنەما (رکن)ئێ سەرەکی ھەئێ لەلای ئیمە، بەگشتئیش ئیمان پینج بنەمائێ ھەئێ شەش نبیە، کە سئێ بنەمایان سەرەکین و دوو ەکی دی پاشکۆئێ نەوانئیش:

سئێ بنەما سەرەکیەکانئێ ئیمان:

- 1- ئیمان ھینان بە خودا (اللہ) (جل جلالہ).
- 2- ئیمان ھینان بە رۆزئێ دوایی (الیوم الآخرۃ).
- 3- ئیمان ھینان بە پێغەمبەران (الرسول) (علیہم السلام و البرکات).

دوو بنهما لاهو مکیهه کی ئیمانیهان:

1- ئیمانیهان به فریشتهکان (الملائكة).

2- ئیمانیهان به پرتووکهکان (الكتب).

بروامان و انبییه به شیک له ئیمان هینان بریتی بیت له ئیمان هینان به قهزا و قهدەر (القضاء و القدر)، چونکه ئیمان به قهزا و قهدەر دروستکراوی هزری ئیرجانییهکان (الفکر الإرجانیة)، که ئومعتی ئیسلامی تووشی ئهم به لا و تهنگانهیه هات، هزری ئیرجانییهکان هۆکاریکی سهرمکی سهرههاندانی چه مکی قهزا و قهدەر بوو، ئهوانیش بیروکهیهک بوون له سهرهتاکانی چهرخه عهباسی دروست بوو، قسهیهک ههیه کهوا خهلی دووباره دهکهنهوه ئهویش: ئهوهی له نیوچهوان نووسراوه دهبی چاو بیبیت، ئیمه له ژیر کاریگهری کهسانی جیا له خۆمانین، و گوایه له نیوچهوانمان نووسراوه کهوا (شقی أو سعید) ئومعتی ئیسلامی به ملیۆنانی ئهم چه مکی دهزانت، که ئیستا جیگهی درێژه پیدان نییه.

ریکهوتنمان وایه که من بابتهی قیرانهکردن باس دهکهم و ئیوهش ئیسی لهسهر دهکهن، مەشق و رَاهینانی لهسهر دهکهن، له دواي رهینانی ئیوه لهسهری دواي ههفتهیهک ئینجا دین و باسی رههندی دووم باس دهکهن.

ههخشهی قیرانهکردن و بیردۆزی قیرانهکردن به کۆمهلیک قوناغ تیده پهریت:

یهکه:

مرۆف قیرانهی مهخلوقات دهکات، که لیره باسی فلهسهفهی قیرانه دهکهن، که نهچووینهته نیو بابته و ئایا ریسای قیرانه چۆنه؟ یان بیردۆزهکانی قیرانه لهسهر چ پابهنده، ههموو هزریک دهبی قوناغهندی تیدا بیت، قیرانه لهسهر دوو کۆلهگه دهمهستیت ئهوانیش:

و مکه پیشهکییهک قیرانهی ههموو مهخلوقات، که ئهویش و دهکات مرۆف ئاشنایهتی لهگهڵ خودا (جل جلاله) پهیدا بکات، و خودای رحمان بهم جۆرهی بناسیت که خودا خۆی دهیهویت، کاتیک خوداشی ناسی بهم جۆرهی، به ههمان جۆریش مامهلهی لهگهڵ خودای دهکات که خودا دهیهویت. کیشهی ههموو فلهسهفهی ئایینی ئیسلامی و کیشهی هزر و بیروباوهرکانی ناو ئایینی ئهوهیه مرۆف چۆن ویستویهتی خودای بناسیت بهم جۆره خودای ناسیوه! لهبهرئهمهشه پرتووکهکانی عهقیده (العقائد) مان زۆر زۆره، جا عهقیدهی طحاویمان ههیه، عهقیدهی سهلهفیمان ههیه، جۆرهها شتواز عهقیدهمان ههیه، ئهمانهش ههموو قوتابخانه و دهخۆندرین، که زۆرییان ئهمانه تیروانینی مرۆفه لۆ چه مکی بیروباوهر (العقیده)، بهم جۆره تییگهیشتوه و بهم جۆرهش بلایکردۆتهوه، بهلام بابزانی ناخۆ ئهمه چهنده لهگهڵ ویستی خودای رحمان تیک دهکاتهوه؟ له وهلامدا دهبینین کهوا زۆر جیاوازی ههیه، لویه ئهوه ئایینهی کهوا ئیمه پابهندی پتوهی، که یهک ملیار و چوارسه ملیۆن و زیاتریش که به بروای خۆیان سهر بهم ئایینه دهبینن، بهلام ئهگهر نهمردین ئهوا خهوتوون، ئومهتیکن خهوتونه! ههر لهبهر ئهمهشه کهوا هیچ بهرهمیکی نییه، نه لۆ خۆی نه لۆ مرۆفایهتی.

ئایا کۆلهگهی ناسینی خودا چیه؟ و رۆلی مهخلوقات له ناسینی خودا چیه؟ پتویسته خودا بهم شتویه بناسین که خودای رحمان خۆی ههخشهی لۆ داناوه

بهلام ئایه به چی ههدهستیتتهوه؟ بهوهی کهوا سهرلهنوی مهخلوقات بناسیت و سهرلهنوی ئاشنایهتی لهگهڵ مهخلوقات بیبا بکاتهوه.

لهبهرئهمهیه کهوا ئیمه کۆلهگهی سهرمکیمان لۆ ناسینی خودای بریتیه له مهخلوقات، بههۆی مهخلوقاتهوه خالق دهناسین، لهبهرچی مهخلوقاتم دهستنیشانکردوه؟ چونکه تهنها مهخلوقاته دهبی تا رۆژی دواي وهکو خۆی بمینیت، لویه (رب العالمین) ههرچی ئایاتی خهلقراوهکانه له قورئاندا کردویهتی به ئایاتهکانی ئیمانیهان، قورئانی مهکههیی له ماوهی سیانزه سال باسی ئایهتهکانی خهلقراوهکان دهکات، ئهوه ئایهتانهی کهوا ئیمه قیرانهی لهسهر دهکهن و دهیکهینه زهمینه لۆ خودا ناسین، تهنا ئایهتهکانی (خهلق) ه که قیرانهی تیدا دهکهن، له ئایهتهکانی (جعل) قیرانه ناکهن، لهبهرچی ئایهتهکانی خهلقمان کردۆته زهمینه؟ چونکه ئهوه ئایهتانه گۆرانکاری بهسهردا نایهت تا رۆژی دواي، لهم کاتژمیر و خولهکهی کهوا (رب العالمین) خۆی خهلق کردوه ئهوا خۆر ههر بهم جۆره دهمینتتهوه، تا ههموو مهخلوقات تیکدهچیت، مانگ ههمان شته، زهوی و باران و ئاو چیا ههمان شتن، چۆنی خهلق کردوون ههر له یهکهم خولهک به ههمان شتیه دهمینتتهوه تاکو دوا

سات، کاتیک (رب العالمین) هه مو مهلهکوت دووباره دهکاتهوه، که بئیدهگوتريت روژى دوايى (يوم الآخرة)، روژى نابين (يوم الدين)، روژى حيساب و کيتاب (يوم الحساب)، روژى ههسانهوه (يوم القيامة)، نايهتهکانى مهخوقات نهو زمينهيه که ئيمه لهسهري دههستين، نهوى که پيى دهگوتريت ئيمان و هوکاري ئيمانهيان، لويه لهلاى ئيمه (عقائد) نبييه، وهک باوه له نيو پيرهکان دهلئين ئيعتقادي بهم جوړميه، که مههستيان (عقيدة) يه، لهلاى ئيمه وانهى (عقيدة) نبييه، بهکو وانهى ئيمانبيات ههيه، نهو زمينهيه که ئيماني لهسهري بنيات دهنريت تهنيا مهخوقاته، لهبرچى مهخوقاتمان کردوته زمينه چونکه وهک گوتمان تا روژى دوايى دهمنينتهوه.

دوو رههندهکى قيرانهکردن چين؟

دوو جوړ قيرانهمان ههيه و له دوو رههندهمويه:

يهکهه: قيرانهى مهخوقات به گشتى که خودامان پي دهناسنيت، ئينجا خودا چونه بهم شيوهيه خودامان پي دهناسنيت، واتا به هوى مخلوقات خالق دهناسين، که خاليقه و (رب) ه و خاوهنیشمانه (صاحب)، خوداى رحمان کوهمئیک ناو و کردار (أسماء و أفعال) ي ههيه تهنيا له ريگهى مهخوقاتهکانيهوه دهناسريت.

دووهه: رههندى دووهه له قيرانه نهويه کهوا ديين و قيرانهى خويمان دهکين، نهویش دهينته دوو لق:

أ- يهکهه لق نهويه کهوا ئيمه مهخوقين و له رههندى خهلقرانمانهوه واته وهک مهخوقتيك خهلقراوين (البعد الخلقى) وشهى (خلق) به (الفتحة).

ب- لقي دووهه له رههندى رهوشتييه (البعد الخلقى) وشهى (خلق) به (الظمة).

نهوى لهم دوو خاله هاتووه کاتیک خوداى رحمان له سورمى (العلق) دهفرموويت: (أَفَرَأَى بِإِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) نهى له نايهتى دووهه چى دهفرموويت؟ وهلامهکى: (خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ)، له دواى نايهتى يهکهه کاتیک گشت مهخوقات قيرانه کرا و خوداى رحمان وهکو خوى ناسرا، دواى نهه کرداره دهبي ئيمه خويمان قيرانه بکين وهک مهخوقتيك. ههري قيرانهى خويمان وهکو (خلق) له رووى خهلقرانمان که مروئين و مهخوقين، ئينجا ديين و قيرانهى رهوش (خلق) مان دهکين، دهپرسين لو بهم جوړميه وهکو مروئيک، وشهى (إنسان) (65) جار له قورناندا دووباره بوتهوه، جا باسى رهوشى مروث وهکو (خلق) دهکات، لو نمونه باسى: (هَلْوَاعاً) کراوه، ههروهها باسى (جَزْوَاعاً) کراوه، و باسى (لِحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٍ) کراوه، صيفت ههيه لهقورنان وهکو پيوهر (رب العالمين) باسى ئيمه دهکات، ئيمه قيرانهى نهمانه دهکين که ناي تا چهند لهم خولوکه نهريينانهمان تيدا ههيه؟ کهواته له ريگهى مهخوقاتهوه خودامان ناسى، و له ريگهى سيفات و ههلسوکهرت ورهوشتيش خويمان دهناسين. هزر و بيرى ئيمان بهم دووه بهنده بينا کراوه و دهنانيت خوداى رحمان له خوت رازى بکمي، کليلي بههشتيش به (رضوان الله) به دهست بينيت، بناغى بنچينهى ئيمانيش ههه نهه دوو خالهيه، هيج زمحهمنيتيکي تيدا نبييه و تهنيا مهشق و راهينانى دهويت.

نادهم چون فيلى ليکرا؟ و

نايا فيطره فيلى لن دهکريت؟

نهگهر بينه سهه ههنديک لايهنى بيردوژمى دهربارهى چهکى قيرانه (اقرأ)، نهویش يهکهه مروث که خهلقرا کي بوو؟ نادهم (عليه السلام) بوو، که پياويک بوو وهکو ئيمه و خودا خهلقى کرد، پاشان (حوا) يشى خهلقرد، پيوسته خودا(جل جلاله) خوى چونه بهم جوړهش بيناسين، خودا(جل جلاله) خوى چونه ناومکان (الأسماء) ي بهم جوړهش فيريکردن. ئينجا ناي چهکى (أسماء) له قورنان ماناي چييه؟ ئينجا پاشان دهبي خودا خوى چونه بهم شيوهيه بيناسين، نادهم به فيطرهى خودا ناسيوه، بهلام دهکري فيطره نيشى لهسهري بکريت و جاروبار فيل له فيطرهش دهکري، جا پرسبار نهويه ناي فيطره چون فيلى لن دهکريت؟ يان ناي دهشيت فيطره فيلى ليکري؟ بهلام له نيوان نادهم و ههوا کوهمئیکي دیکهش ههيوون، ناويان فريشته بوو، کوهمئیکي دیکه ناويان (جن) بوو، ئينجا فريشتهش ههيوون و جنيش ههيوون له پيش نادهم، ههردو کوهمهش نادهميان دهناسى، نهه دوو تويزه توانستى بينيني دواروژيان ههيوو، فريشتهکان فيلمى ژيانى مروثهکان دهبينيت، و دهنانيت لهسهري چى دهکات، لهبرنهوش بوو گووتيان: (وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ) (البقره:30)؟ جنيش به ههمان شيوه، واته نيستا كهسيك ههيه ناوى نادهم و يهکتيك ههوا و فريشتهش

همه و جنیش همه، به کیک له جن فرمانیکی پیکرا، به لام فرمانه که ی جیهی نه کرد! و بو به لایه نی توپوزسیون، (نهم وشهیه تنیا لۆ حالیبوونه)، نهم دوو کهسه ی که خودای رحمان به دهستی خوی خهلقی کردون، لایه نی جن ویستی بیانکات به لایه نگری خوی، نادم ناوی له قورئاندا هاتوه، به لام ناوی حهوا له قورئان نه هاتوه، به لکو له پمروتوکه پپروزه مانی دیکه هاتوه، به لام له قورئان به (زوج) ناوی هاتوه، خودای رحمان داریکی دروستکردبوو و دمخورا، هرچی خواردن له به ههشت ههبوو ههمووی لۆ حهلال کردبوون، و پیی راگه یاندن کهوا به ههوستی خوتان لیبی بخون (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا)، تنیا لهم داره نزیک مهنهوه، (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ) (البقره: 35)، خودای رحمان پیی فرمون لهم داره نزیک مهنهوه، نهک مهیخون! (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ)، هرکه له دورهی نهم دارهی سورانهوه، لایه نی سنیهم پینانی گوت و مرن لهم دارهی بخون و هرگیز نامرن، و مولکیکی سه مرماتان به دهست دیت.

نایا دهکرا نادم فیلی لی نه کریت و چون؟

نادم و خیزانه که ی نهوستان و قیرانه ی بکن، نهگر هاتوو تنیا (30) چرکه راهه ستابووایا و قیرانه ی داره که ی بکردایا، نهم سیفته ی که داره که ی پی و مسفکرا له لایه ن شعیان لویان، ناشکرا دهبوو کهوا داره که نهم سیفته ی تیدا نییه، ئینجا تووشی نهم به زمهش نه دهبوون، کهواته قیرانه ی لۆ نادمیش نهم رۆله ی ههبوو که نهی کرد تووشی نهم بارودوخه ی بوو که به سه ری هات، و هک پیی فرمون: (قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا) (طه: 123).

نه تهوه کان له ریگه ی پیغه مبه رهکانیان نایاتیان لۆ هات

به لام هه لئهستان قیرانه ی بکن، نه انجامیان به چی گه پشیت؟

لهدوای نهویش پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) هات و هک (الرسول و النبي) خودای رحمان کۆمه لیک نایاتی مهخلوقه (آیات المخلوقه) ی پیی به خشی، بهم نایاته مهخلوقانه خوداتان بناسن، کهواته قیرانه لۆ نوحیش هاتوه، قیرانه یان دهکرد له جیگه ی خودا (جل جلاله) خودایه کیان دروست کرد، به لام که به هویوه له ناو چوون. ئینجا دواتر پیغه مبه ریکی دیکه هات به ناوی لوط (علیه السلام)، به هه مان شیه کۆمه لیک نایاتی مهخلوقه ههیه به نومه ته که ی خوی فرموو و مرن قیرانه ی بکن و به هوی نهم مهخلوقانه وه خالق ده ناسن، یان په رومر دگار (رب) ده ناسن، نهم کاره یان نه کرد لویه له ناو چوون، بهم چۆره به ریزبه ندی پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) هات، نومه ته که ی گووتیان ئیمان نایاتمان دوت، هه نه تهویه کیش دمرۆشیت یه کیکی دیکه ی له دوای دهات نهوان شارستانی و ژیریان پشکه وتووتر بوو، چونکه سودمه ندبوو بوون له شارستانییه که ی پش خویان، ئینجا نه تهوه که ی پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) گووتیان ئیمان ناهینن، هه لیه ته ده بی نایاتمان لۆ به نیت، وشه ی نایات و باوه پیی دهگوترتیت دهرئاسا یان په رجوو (معجزة)، به لام نیمه ده لیبین نایات، چونکه نهم نایاتانه ده شیت دووباره به نیتوه، ئینجا پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) نایاتی لۆ هینان و هک داوایان کردبوو، به لام له گه ل نه مهش باوهریان به پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) نه هینا، چونکه ئیشیان به پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) نییه، به لکو ده بی ئیمان به خالق مو عجزمه که به نین، کهسانیک به هه له نیمه یان حالی کردوه، که گویا پیغه مبه رکه مو عجزمه کانی هیناوه تاکو خه لکه که باوهری پی بکن! به لام پیغه مبه رکه پیوستی به مو عجزه نییه، له بهر نه وه ی پیغه مبه رکه له جیگه ی خودا قسه دهکات، و دهیه ویت خه لکه که خودایان بناسن، لویه نایاتی هیناوه، به درۆختنی پیغه مبه رکه ی کیشه نییه، له لای خودای رحمان کیشه ی مرۆقاییه تی به گشتی له گه ل پیغه مبه رکه ی نه بووه، به لکو کیشه له گه ل پیغه مبه رکه ی دروستکراوه، چونکه ده لیت خودایه که همه، لۆ زانین هه تاکو نهم قسه یه ی نهگوتنیت هیچ کیشه یه کی نه بووه، لویه لهم نیه نه ده دا قورئان باسی دهکات و ده فرمویت: (قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ) (الانعام: 33)، نهمه بابته کی سوکو ئاسانه.

ناسینی خودای خالق ناسانترین و خیرترین ریگه

بین مه سه رفترین و که مترین کوششی ده ویت

چونکه ده بی ناسانترین ریگه و خیرترین بیت، هیچ مه سه رفیک و کوششی له مرۆف نه ویت، چونکه نهگر بلین خودا له به غدایه، نایا هه ر ئیستا دهگمه خودا؟ نه خیر پیی ناگه م، له بهر نه وه ی ده بی هه ر کاتیک ویستم به خودا بگه م، نهم به ناسانترین و خیرترین ریگه پیی بگه م، به بی نه وه ی هیچ کوشش و کات خه رج بگه م، لویه ده بی نهم چوار خه سلته له ناسینی خودای رحمان هه بیت، هه ر خودایه که بهم چوار خه سلته ی ناسرا نهمه خودایه نه گه رنا راست نییه، نهم خودایه ی

که ئیمه دهیپه‌ستین بهم جوریه، لویه جاریکیان هاوه‌لان هاواریان ده‌کرد! ئه‌ی له وه‌لامدا چی فه‌رموو: (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ) (البقره: 186)، نه‌گه‌ر بمانه‌ویت بچینه خزمه‌ت خودای رحمان، ده‌لئیت نه‌خه‌یر بوه‌ستن من دئمه لای ئیوه، ئیوه هاتوون سه‌ردانی من بکه‌ن، من دئمه لای ئیوه.

نه‌ی نایاتانه‌ی که پیغه‌مه‌بران هئیناویانه بو پرواهئینان به پیغه‌مه‌برانه

یان بو نیمانه‌هئینانه به خودای رحمان؟

(یا ربی) نه‌ی په‌روهر دگاره ده‌مانه‌ویت بنتاسین؟ له وه‌لامدا ده‌فه‌رمووئیت نه‌ی پرده‌ی که به هویه‌وه ده‌گه‌ن به من بریتیه له مه‌خلوقات، به‌لام پیغه‌مه‌بر نییه، چونکه نه‌گه‌ر پیغه‌مه‌بر بیت ده‌بوا ئیستا بمانه‌بوا، نه‌ی ئیستا پیغه‌مه‌بر نه‌ماوه نه‌ی چوون خودا بناسین؟ پیغه‌مه‌بر (علیه السلام و البرکات) نه‌ما! به‌لام پیغه‌مه‌بر (علیه السلام و البرکات) فه‌رموو قورئانیکم بو جیه‌هئستون. نه‌م خور و مانگ و نه‌ستیره‌کان و زه‌وی و ناسمان نه‌مانه هه‌مووی قورئان، لویه ئیمه پرومان وایه کاتیک (وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا) (الشمس) ده‌خوئین مهبه‌ست لئی نه‌م خوره‌ی ناسمانه، نه‌ک پیته‌کانی (نه‌لیف و لام وشین و میم و سین)، به‌لام نه‌وه‌ی زانایان ناویان ناوه به (موعجیزه) گواپا پیغه‌مه‌بران موعجیزه‌مکانیان هئیناوه تاکو خه‌لکی باوه‌ریان پی بینن، نه‌ما به‌م جوره نییه، پیغه‌مه‌بران (علیه السلام) موعجیزه‌یان نه‌هئیناوه به‌لکو نایاتیان هئیناوه لئو سه‌لماندنی خواهیته‌ی خودای رحمان لئو مرو‌قابه‌تی.

پیغه‌مه‌بران ئیمانان به خودای (جل جلاله) هه‌یه، خه‌لکه‌که‌ش پیغه‌مه‌بره‌که‌ی ده‌ناسی، لویه هه‌چ پیغه‌مه‌بریک دروزن نه‌بووه، هه‌چ پیغه‌مه‌بریک که‌موکوری نه‌بووه، واته گشت فایلی پیغه‌مه‌بره‌که‌ی پاک و خاوینه و هه‌موو ده‌یناسن، که‌واته پیغه‌مه‌بر پئویستی به‌وه نییه که‌وا خه‌لک باوه‌ری به‌و به‌ئینن، ناووه‌نگی پاکه، پیغه‌مه‌بریکمان نییه که دزی کردبیت، مه‌ی خواردبیته‌وه، نییه که‌وا نه‌نگیه‌کی نه‌نجام دابیت، شتی له‌م جورمان نییه، لویه زانایان نووسه‌یوانه که‌وا (الانبیاء معصومون) واته پیغه‌مه‌بران پاریزراون له‌گونه، ئینجا له‌وانه‌یه هه‌له‌یان کردبیت، به‌هه‌له‌ داچووبن، به‌لام له‌ ره‌وشت (معصوم)ن، له‌ جیه‌جیکردنی و دابه‌زاندنی عه‌قلی خو‌یان لئو واقع به‌هه‌له‌ داچوونیان هه‌یه، له‌دوای نوح لوط هات پاشان صالح هات (علیه السلام)، نه‌وه‌بوو پیغه‌مه‌بر صالح (علیه السلام) له‌ که‌رته چیانیک حوشریکی دروست کرد، وه‌ک له‌ قورئان ناوی هاتوه به: (ناقة الله)، واتا (ناقة الله = آیات الله) وشه‌ی (آیه) جیه‌گی (ناقة) ده‌گرته‌وه، نه‌وه‌ی له‌ مئشکی مرو‌قه‌کان چه‌سه‌پاوه که‌وا ده‌بی حوشر حوشر بیت، نه‌ک له‌ که‌رته چی حوشریک به‌ر هه‌مه‌به‌هئیریت، نه‌مه هه‌مووی نایاته و ده‌بی ئیمان به‌ئینن به‌م خاله‌ی که‌وا له‌م که‌رته چیایه حوشریکی خه‌لق کردوه.

ئینجا له‌دوای نه‌م پیغه‌مه‌بره به‌ریزه‌ندی بیینه خواره‌وه تاکو ده‌گه‌ین به پیغه‌مه‌بر موسا (علیه السلام) که نو نایاتی هه‌بوو (تسع آیات)، (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) (الإسراء: 101)، (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ) (الأعراف: 133)، ئینجا دواي نه‌ویش پیغه‌مه‌بر عیسا (علیه السلام) نه‌ویش ژماریه‌ک نایاتی هه‌بوو، وه‌ک ده‌یفه‌رموو: (أَيُّ أَلْخُلُقِ لَكُمْ مِنَ الطَّيِّبِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرئِ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ كَمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ) (آل عمران: 49)، نه‌وه‌تا له‌ کوتایه‌که‌ی ده‌فه‌رمووئیت: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ)، نه‌گه‌ر ده‌مانه‌ویت ئیمان به‌ئینن نه‌ما نه‌مانه هه‌مووی نایاتن و وه‌ک پردیک بتانگه‌یه‌هئینه خودا (جل جلاله)، هه‌مو قورئان به‌م جوریه.

ماناکانی (اقرا) و ده‌رگه‌یه‌ک بو ناسینی خالق و نیمانه‌هئینان

لویه به پیغه‌مه‌برمانی فه‌رموو: (اقرا باسم ربك الذي خلق) (العلق) لیره وشه‌ی (اقرا) ته‌نیا نه‌ما نایه ناگه‌یه‌هئیت که ده‌ست بگریت به په‌رتووکنیک و بیخوئینه‌وه! ته‌نیا نه‌مه‌ی تئیدا نییه، چه‌ندین مانای هه‌یه به‌لام نه‌وه‌ی تئیدا نییه، باسی بیرکردنه‌وه (التفکر) یان (التدبر) (التعلقل)، ژماریه‌ک مانای هه‌یه، له‌ فه‌ر هه‌نگه‌کانی زمانه‌وانی زمانی عه‌ره‌بی، ته‌نیا نه‌ما مانایه‌ی تئیدا نییه که له‌ روژگاری نه‌مه‌رو ناسراوه به خوئنده‌وه‌ی پیته‌کان!

ئیمانیه‌ئینان به خودای ته‌نیا له‌ ریی مه‌خلوقاته‌وه ده‌بیت، له‌به‌رچی ته‌نیا مه‌خلوقات؟ چونکه له‌ دواي مه‌خلوقات خالقی هه‌یه، به‌ بی ویکچوواندن نه‌م مه‌خلوقاته‌وه وه‌کو په‌رده‌یه‌کن هه‌رکه لایبده‌یت خواي ده‌بیت، لویه پئیشتر گووتومه‌نه (اقرا باسم ربك الذي خلق) (العلق) ده‌مانگه‌یه‌هئینه چی؟ ده‌مانگه‌یه‌هئینه (وَإِذْ كُنَّا نَسُفُ السَّمَاءَ كَسَافًا وَكُنَّا بِهَا مُّسْتَسْفِفِينَ) (المزمل: 8) پاشان (وَإِذْ كُنَّا نَسُفُ السَّمَاءَ كَسَافًا وَكُنَّا بِهَا مُّسْتَسْفِفِينَ) (المزمل: 41) نه‌مه هه‌مووی به‌ریزه‌ندییه و یه‌ک له‌ دواي یه‌که، به‌هوی (اقرا) وه‌ خودای ده‌ناسی.

قیرانه کردنی مهخلوقات چون نیمان به هه موو ناوه پیروزه کانی خودای رهحمانان

لۆ بینا دهکات؟

بمانهویت خودای بناسین له هه موو لایهکوهه، نهک تعنیا ومک خالق، کهواته لهخو قاتی هه موو ناو و کردارمکان (اسماء و افعال)ی خودای تیدایه، لۆ نمونه دهمانهویت داهینانکاریی(بدیع) خودای لهناو مهخلوقاتی بناسین، چونی (ابداع) کردوه؟ (بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (البقره:117) ناسمانهکانی ابداع کردوه، نهمانه هه مووی پیی دهگوتریت (السنن)، که هه مووی سونهنی خهلق(سنن الخلق)ه، کهواته نهگهر له نیو مهخلوقات هه موو ناوهکامان دهرهینا، نهو کاته کامه مهخلوق ببینی نهوا ناو(اسم)یکت دیتوه بیر، نهو مرۆقانهی دهیانناسین ههر یهکیکیان ببینن ناوهکهیمان دیتوه یاد، ههریهکیک لهوان ناویکمان له میشک نوئ دهکاتهوه، بهلام تعنیا لهگهل ناوهکهی مامهله ناکهین بهلکو لهگهل کهسهکهش مامهله دهکهن، کهواته ناوهکهش کاتیبه لویه: (وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ) (المزمل:8) شتیکی کاتیبه، نهی چی لی دیت؟ (وَادْكُرْ رَبَّكَ) (ال عمران:41)، واته (اسم)یش نامینی، بهلکو هه موو کاتیک لهگهل خودایه(جل جلاله)، هه موو کاتیک که گفتوگو دهکات نهوا لهگهل خودایه، یان کاتیک پیدهکه نیت نهو کاتیش ههر لهگهل خودایه، ههلسانی لهگهل خودایه، ههردهم لهگهل خودا، لهگهل خودا، نهو لهگهل بوونه حالهتیک له ناوهوی مرۆف دهخاته ئیشکردن، نامیریک ههیه خودا(جل جلاله) لۆ نهو حالهتهی دروستکردوه، پیویستی به (ذکر) ناکات، چونکه هه موو کاتیک لهگهل رب العالمین، تهناوت کاتیک دهخوویت نهو نامیره ههر کار دهکات، کهسابت دهکات، یان لهگهل مال و مندالیهتی یان له وهزیفهکهیهتی، یان تۆتومیل لی دهخوویت، یان له ژوروهه کار دهکات، نایا مرۆقیک بهم جۆره بیت نایا گونا دهکات؟ (بهی ویکچواندن) ومک نهوه وایی قولی له قولی ههلیکشایی، بهشهو لهگهل خودا بی، پیاسه بکات بهرۆژ ههر لهگهل خودابیت، هاتوچۆ بکات ههر لهگهل خودا بیت، بخهویت ههر لهگهل خودا بیت، ههلسیتهوه ههر لهگهل خودا بیت، نایا کهسکی لهم جۆره گونا دهکات؟ یان تهناوت بیریشی بهلای گونا ددهچیت؟ نهوه تیکهیشتنی نیمیهه ، نهوه فهلسهفهی نیمیهه لۆ ناسیی خودای.

پرسیاریک دهکرتیت، نهگهر نهوه لایهنی تیوری بیت، له رووی بهکرداریکردنهوه چونه؟

له رووی کرداریهوه نیمه که ههر یهکهمان سهرقالیی خومان ههیه، لهلای نیمه نهو (فواد)هی که به میشک یان دهماغ ناسراوه لهلامان، ومک زانراوه نهو نامیره دونیای پی دهبینن چاوه، نهگهر هاتو ئیشمان لهسهری کرد دهبیته فایلات دهبیت به (بصر)، نهو نامیره دهنگی به هویهوه پی دهبیتین، گونچکه(ذن)ه، به ئیشکردنمان لهسهری دهبیته (سمع)، ئینجا (سمع و بصر) فایلات دروست دهکهن لۆ (فواد)، لویه ههرکاتیک باسی (سمع و بصر) هاتیی له قورنان (فواد)یشی لهگهل هاتووه (إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا) (الإسراء:36)، نهو (سمع و بصر)ه که فایل دروست دهکهن.

نهگهر ههولدرای وینهیهکی ههلمان بۆ دروست بکرتیت چون مامهله دهکهن؟

ههر نههشه گهورمترین کیشهی مرۆقاییهتی، تا نهمرۆش ههر نهو خالیهیه، نهگهر بیتوو به ههله نهو کاره نهجامنهریت کیشه دروست نابیت، ههر له یهکهم مرۆف که نادم بوو تا نهمرۆ نهو کیشهیهی ههبووه، واته وهرگرتنی وینهی ههله، نهوهی ناومان نا شهیتان وینهیهکی نا راستی به نادم نیشان دا، چی به نادم گوت؟ گوتی داریکت پی نیشان بدهم نهگهر لئی بخویت نهوا ههرگیز نامریت، مولکی هه موو بهههشتیش بهی برانهوه دهبیته بهشت! نایا توانی وینه راستهقیهکهی له میشکی نالوگور بکات یان نا؟ نایا به گوتی کرد یان نا؟ نادم کیشهی دیکهی ههبوو، نایا لۆ به گوتی کرد؟ نهو وینهیهی که خودا له میشکی نادمی دانابوو گورا، (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ) (البقره:35)، خودای رهحمان پیی فهرموون کهوا تهناوت نزیک مهکوهه، نهک ههر لئی مهخۆ، بهلکو پیی راگیاند کهوا لهم داره نزیک مهبرمووه، لئی نزیک کهوتوهه و تا کار گهیشه نهوهی خواری و خوی توش کرد و نیمهشی توش کرد!

بهلام نیمه دهتوانین رزگارمان ببیت، نیمه یهکسه رادوهستین ومکو نادم ناکهین، لویه دهفهرموویت: (يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ) (الأعراف:27) به چی دهرهینا؟ بهو وینهیهی که دروستی کرد له میشکی نادم، لویه شتهکان بوونه شتی ناسایی و سروشتی، زور سروشتیبه کهوا باران دهبارت و وشک دهبیتهوه و شهو دیت و دهروات، رۆژ دیت و دهرهوه، زهوی و ناسمان و خور و مانگ و فلان و فلان، نهمانه هه مووی لهلامان سروشتین، نایا دهزانن لهبر چی وایه؟ چونکه لئی راهاتووین(الفه)تمان پیوهی گرتوهه، کهواته نهگهر قیرانه نهکرتیت، مرۆف لهسهر نهو به

ئولفەتگرتن و راھاتنەى بەردەوام دەبێت، لۆیە فەرموویەتی: (إِنَّهُمْ أَلْفَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ) (الصافات 69) وەك دەفەر موویت: (صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) (الفاتحة 7) نایا (ضالین) کین؟ (إِنَّهُمْ أَلْفَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ) (الصافات 69)، کەواتە ئولفەتگرتنە بە شتێک، ئیەش ئولفەتمان بە خۆر و زەوی و ئاسمان گرتوو، نایا دەزانن کەى ئەمەمان لۆ ئاشکرا دەبێ؟ کاتێک کە مانگ دەگیریت، دەست دەکەین بە نوێژکردن، یان وەك نەریتێک لە کۆن دەست دەکەین بە تەنەکە کوتین، یان کەى دەزانین کەوا خۆر گرنگە؟ کاتێک کە خۆر دەگیریت، کۆمەلگەى مرۆفایەتى هەر لە سەردەمى ئادەمەوه تاكو ئەمرو هەمان کیشەى هەیه، ئەویش گرتنى وینەى هەلە، وینەکانى بە هەلە و مردەگرتیت، لۆیە مرۆف عەقلى خۆى زۆر بچوك دەکاتەوه کاتێک کە ئێمە گەردوونە و خالقى ئێمە گەردوونە و رۆزى دەرى ئێمە گەردوونە هەموو ناو و کردارەکان (أسماء و أفعال) ی دەداتە پال بەردنێک، و دیت بەردنێک دەپەرستیت! و دەلێت ئێمە بەردە خودایە! نایا دیتە بەرچاوتان حالەتەکە چۆنە؟ ئێمە خالیقە کە ئێمە هەموو مەخلوقاتەى هەیه، بەردیش بەشتیکە لە مەخلوقاتى ئێمە خودایە، کەچى مرۆفەکش بێت و هەموو ئەمانە بەلاوه بنیت، و بلێت ئێمە بەردە خودایە! لەمەش سەمەرە تر ئەویە بەردەکش پەرستیت! دەپرسین نایا ئێمە گیلایەتى نییە؟ یان چ ناویكى لێنینین؟ چى ئەمەى دروست کرد؟ شەیتانەکان، نایا دەزانن ئیەش ئیستا زۆر خواوەندمان هەیه! نایا وا گومان دەین کەوا خەلکى میسرى کونى سەردەمى هەر مەکان برۆیان بەم بەردەى هەبوو؟ نەخیر، ئەمەتا عەمر لە کاتى گەفتووگوو لەگەڵ نەجاشى، گووتى ئیەمە ئێمە بەردەى ناپەرستین، بەلکو باوەرمان وایە ئێمە بەردە رۆحى تێدایە و ئێمە رۆحە لە نیوان ئیەمە و لە نیوان خودا ئیش دەکات، ئەوان هاوبەشدانەر و موشریکى رۆشنبیر بوون.

نیشى پیغمبەران تەنیا راستکردنەوى وینە بە هەلەگیراوهکانى مەخلوقاتە

بۆ بەشەرییەت لە رینگەى قیرانەوه

پرسیار: بەلام لەبەرچى بەم شێوهیه بوو و ئێمە بەردە لە مێشکیان بوو بوو بە خودا؟

وەلام: چونکە وینە گۆراوه، وینەى نێو مێشکیان گۆرا، ئەمەتا وینە لە مێشكى ئەبو جەهل و ئەبو لەهەب و ئەو کەسانە گۆرابوو، پیغمبەر (عليه السلام و البرکات) دیت چى دەکات؟ پیغمبەر (عليه السلام و البرکات) هەلەدەستى هەرلى راستکردنەوى ئێمە وینانە دەدات بەلکو وەك خۆى لێدەکاتەوه، تەنیا ئەمەندەیه نیشى پیغمبەرەکان، لەبەئەوهى پیغمبەرەکان لەسەر مەخلوقات نیش دەکەن، ئیەش هەمان شت دەکەین، ئیەش بۆ ئێمە وینانەى کە بە هەلە لە مێشکیان دروستکراوه لە رینگەى ئێمە مەخلوقاتانەوه وەك خۆى لێدەکەینەوه، بە مانایەكى دیکە نایا ئیەمە لەبەرچى قیرانە دەکەین؟ چونکە وینەکان لە مێشکیان گۆردراوه، ئیەمە دین راستى دەکەینەوه بەهۆى مەخلوقاتەوه، لۆ نمونە خەلکێک هەیه خۆر دەپەرستیت، دەپرسین ئەى ئێمە خۆرە نایەتێک نییە لە نایەتەکانى خودا؟ بەلێ نایەتیکە لە نایەتەکانى خوداى رحمان، واتە ئەوهى لە مێشكى خۆمان بەستراوتەوه بە خۆر دووبارە بەرنامەریزى لۆ دەکەینەوه، ئەم بەنامەریزىکردنەوهى لە مێشکیان بەهۆى چى دەیکەین؟ بە قیرانەکردن ئەجماعى دەدەین، لۆیە دامەزرینەرى قوتابخانەى (اقراً) کینیە؟ پیغمبەر ئیبراھیم (عليه السلام)، برادەرمانە لەبەرئەوهى دامەزرینەرى قوتابخانەى قیرانەیه، لۆ پیغمبەر (عليه السلام و البرکات) خودا فەرموویەتی: (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ) (الممتحنه 4)، لە تەواوکارى ئەم نایەتەنە دەفەر موویت: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ) (الممتحنه 6) بە ئیەش گوتراوه: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (الأحزاب 21)، کەواتە ئێمە رینگەى کەوا ئیبراھیم (عليه السلام) خوداى پى ناسیوه بە پیغمبەرى ئیەش دەلێت تۆش وەكو ئیبراھیم بکە، ئیەش بە هەمان رینگە خوداى دەناسین، ئەمە باسەکە بوو زۆر بە کورتى.

پرسیارى گرنگ ئەوهیه کەوا چۆن کردارى قیرانە نەنجام دەدەین؟

لێرەدا پرسىارى گرنگ ئەوهیه کەوا چۆن قیرانە دەکەین؟ گووتمان ئەم هەموو مەخلوقاتانە نایاتن، ئەم مەخلوقاتە دینیتە بەرچاوت هەر لە خۆر و مانگ و زەوى و ئاسمان و هەوا و باران و دەریا و مرۆف، هەموو وینەکەى بکیشە و دەین بە پردنێک لۆ گەیشتن بە خودا، و ناسینی الله (جل جلاله)، واتە مەخلوقاتەکان دەستمان دەگرن و دەماندەنە دەستى الله (جل جلاله)، هەر بەکە لە پیغمبەرەکان ئیبراھیم و نوح و لوط و هود و شوعەیب و وەكو موسا و وەكو عیسا و وەكو موحمەد (عليهم السلام و البرکات) ئەمانە هەموویان مەخلوقاتیان کۆدەتە پرد لۆ گەیشتن بە خودا (جل جلاله)، بەبى ویکچوواندن ئیەمە لە دیویکین و مەخلوقاتەکانیش پردن و کوتابیهکەى پرد خوداى رحمانە، لۆ مەخلوقاتمان داناو؟ چونکە مەخلوقات ناگۆرى لەسەردەمى

لۇ زەوى بەكارىي لۇ؟ چۈنكى زيان بە زەويىيەكە دەگەيەنئىت، پاشانىش زيانەكەي دەگەيەنئىتە مروف، واتە كارىگەريىيەكەي لەسەر خۇمان دروست دەيىتەوه.

پ- ئايا كاتى قيرائەكردن چەندە؟

و- بە خواستى خۇتە مروف ھەيە خولەككىكى بەسە.